

“మా డాక్టర్లంతా పిక్నిక్ ప్రోగ్రామ్ ఫిక్స్ చేసారు వచ్చే ఆదివారం” అన్నారు అంకుల్ హాస్పిటల్ నుంచి వస్తూనే.

“ఎక్కడికీ?” ఆంటీ అడిగింది.

“చెప్తానుండు మొహం కడుక్కోని” అంకుల్ అన్నారు.

మరవలేని నువ్వు

- శ్రీహర్ష

“తర్వాత కడుక్కోవచ్చులెండి చిన్నాన్నా. ముందు వివరాలు చెప్పండి”

“సరే” అంటూ మొదలుపెట్టబోయారో లేదో “డాడీ” అంటూ వచ్చింది అనిత. అదొచ్చిందంటే ఇక ఇప్పుడు చెప్పినట్టే అనుకుని నేను చేతిలో వున్న మాగజైను తెరిచాను మధ్యలో ఆపిన కథ చదవడానికి. కానీ అనూ వచ్చి లాగేసింది.

“ఇదిగో అక్కా నేను చెప్పేది వినవా. ఏమిటి?” అంటూ.

“అంత ముఖ్యమైన విషయమేమిటే బాబూ. చెప్పుకో. నేనేమైనా వద్దన్నానా. నా పుస్తకమిలా ఇచ్చాక నీ ఇష్టం తల్లీ” అన్నాను.

అది వింటేనా. పుస్తకంతోపాటు చిన్నాన్న పక్కనే కూర్చుని “డాడీ నేను ఫ్లైర్యాంక్ వచ్చాను హాఫ్ ఇయర్లీలో” అంది.

“చచ్చాం పో! నువ్వు చెప్పే అతి ముఖ్యమైన విషయం ఇదా తల్లీ. ఇంక నువ్వుండు. చెప్పండి

చిన్నాన్నా పిక్నిక్ వివరాలు.” అన్నాను.

“ఏమిటేమిటీ నేను ఫ్లైర్యాంకు రావడం ముఖ్యమైన విషయం కాదా? దానికంటే మీ పిక్నిక్... పిక్నిక్కా ఎక్కడికి డాడీ? కనూన్ తొందరగా చెప్పండి” అంది.

“మీ ముద్దుల కూతురు చెప్పమంటోందిగానీ త్వరగా చెప్పండి మమ్మల్ని చంపక” అంది ఆంటీ.

“ఏం లేదోయ్. డాక్టర్ గోవర్ధన్ ప్రపోజ్ చేసారు నిజామ్ షూగర్ ఫ్యాక్టరీకి వెళ్తామని, వాళ్ళకి తెలిసినవాళ్ళు వున్నారని, ఏర్పాట్లన్నీ తాను చూస్తానని సో... మనమంతా ఆదివారం ఎనిమిదికల్లా ఎన్ఎస్ఎఫ్ గెస్ట్ హౌజ్ ముందు వుండాలి. ఇక పిల్లలతో కలిసి వెళ్లడం కాబట్టి అర్లీ అవర్స్లో పిల్లలతో గేమ్స్ ఆడించి ఆ తరువాత టిఫిన్ తీసుకుని ఫ్యాక్టరీ చూసాచ్చి మళ్లీ సమ్ ఫన్ గేమ్స్ ఫర్ చిల్డ్రన్ అండ్ ఆల్సో ఫర్ లేడీస్ అండ్ జంట్లీ. ఇదీ క్లుప్తంగా కార్యక్రమం. ఆ రోజు లంచ్, డిన్నర్ అంతా అక్కడ వాళ్లే చూసుకుంటా మన్నారు. డబ్బు కూడా ఇచ్చేసాను మనందరికీ” చెప్పేసి ఊపిరి తీసుకున్నారు.

“భలే! భలే!” అయితే నేను కూడా వస్తున్నానన్నమాట. మమ్మీ నేను ఏ ప్రాక్ వేసుకోవాలి పిక్నిక్కి” ఎప్పుడొచ్చిందో హర్షత అంతా చప్పట్లు కొడుతూ వాళ్ళ మమ్మీ చంకనెక్కింది. అది ఇంకా అంతే. ఏడేళ్ళొచ్చినా చిన్నతనం పోలేదు. ఇంట్లో మిగతా ముగ్గురూ బాగా గారం చేస్తారు దాన్ని.

“డాడీ కొత్త ప్రాక్ తెస్తారుగానీ నువ్వు అల్లరి చేయకూడదు” ఆంటీ అంది. అక్కడితో ఆ సంభాషణ ఆగిపోయింది.

★★★

ఆ రాత్రి అందరూ భోజనానికి కూర్చున్నారు. భోజనం చేస్తుంటే నెమ్మదిగా అన్నాను నేను “రేపు వెళ్తామనుకుంటున్నాను చిన్నాన్నా” అని. అప్పటికే నేనొచ్చి వారం దాటింది.

“అదేం. అసలు నిన్నిక్కడికి రప్పించిన పని కాకుండానే ఎలా వెళ్తావు. ఈ పిక్నిక్లో ఆ పని కూడా అవుతుంది. ఆ తర్వాత వెళ్తువుగానీ” అన్నారు అంకుల్.

“నేనిక్కడికో పనిమీద వచ్చానా నాకు తెలీదే”

“మీ భోజనం అయిందిగా వెళ్లి పడుకోండి” ఆంటీ హరి, అనూలనుద్దేశించి అంది. వాళ్ళ వెళ్లిపోయారు. అంకుల్ నేనూ చేతులు కడుక్కుని సోఫాలో కూర్చున్నాం.

“నీకు పూర్తిగా తెలీదని నేననుకోను. కాస్త ఊహించబట్టే నువ్వు వెళ్తావని అంటున్నావు. ఇలా ప్రతి సంబంధం తప్పిపోయేలా చేస్తున్నావు. ఈ ఒక్కసారి నా మాట విన. చాలా మంచి సంబంధం. రేపు వాళ్ళని మనింటికి ఇన్వైట్ చేద్దామనుకున్నాను. పిక్నిక్ నిర్ణయం కావడంతో మానేసాను. అక్కడికి అబ్బాయి కూడా వచ్చే ఏర్పాటు చేసాను” అన్నారు చిన్నాన్న.

“మీకెన్నోసార్లు చెప్పాను చిన్నాన్నా నేను పెళ్లి చేసుకోనని, సంబంధాలు చూడొద్దని. ఇలా సంబంధాలు చూస్తూ నా కాన్సంట్రిషన్ పాడు చేస్తున్నారు” అన్నాను.

“అదంతా ఇప్పటికీ పక్కన పెడదాం. అబ్బాయిని చూసాక ఎందుకు రానన్నానా అనుకుంటావు. అతనితో నీ సంగతంతా చెప్పాను.

ఈ ఒక్కసారి నా మాట విను ప్లీజ్' చిన్నాన్న ప్రతిపాదించాడు.

ఏమిటని సైపెలిటీ. నా గురించి ఏం చెప్పారు. ఎప్పుడూ ఇలా మాట్లాడని చిన్నాన్న అంతగా పొగుడుతూ పుంటే అడగకుండా ప్రతిపాదించిపోయాను.

"నువ్వే మాస్తావుగా. ఇక పడుకో. పిక్చర్ వచ్చింది. పిచ్చి వేషాలు వెయ్యకు జాగ్రత్త" అన్నారు.

★★★

వెళ్లాలనుకున్న ఆదివారం రానే వచ్చింది. చీరతక్కువగా ఇష్టపడే నేను చుడీదార్ వేసుకున్నాను అంటే నగలు పెట్టుకోమంటుందేమోనన్న భయంతో. అనిత, హర్షిత వాళ్ల ఫ్రెండ్లంతా ముప్పవారిని గంతులేస్తున్నారు. అంటే, అంకుర్ కూడా ఉల్లాసంగా వున్నారు. రోటీన్ లైఫ్ లో కాస్త హిజ్ వాళ్లకి. నేనొక్కదాన్నే నిర్దిష్టంగా వున్నాను.

అంకుర్ గోవర్ధనగారికి ఫోన్ చేసి వచ్చి "ఇంక తయారుదేరుదాం పదండి" అన్నారు. వాళ్ల హియట్ లో అంతా కూర్చున్నాం. మరో ముప్పవరకుంటూ గెస్టు హౌస్ ముందున్నాం. అక్కడ కింతమంది వచ్చేసారు. అనూ, హరీ భాగవతులకుంటూ వాళ్ల ఫ్రెండ్స్ దగ్గరికి వెళ్లిపోయారు. అంకుర్ గోవర్ధనగారిలో మాట్లాడి వాళ్ల మా దగ్గరికి వచ్చారు.

"అంతా వచ్చేదాకా అలా నడుద్దాం" అన్నారు.

ముగ్గురం నెమ్మదిగా చేట్టుకుంద నడవడాగం, అంతలో ఎదురుగా డాక్టర్ రవీంద్రగారి కుటుంబం కనబడింది. అంకుర్ చెప్పారు "అదిగో ఆ అబ్బాయి వస్తున్నాడు. డాక్టర్ రవీంద్ర తమ్ముడు వాళ్ల పాపని ఎత్తుకున్నాడే" అన్నారు.

నా గుండె ఒక్కసారిగా ఆగి మళ్ళీ కొట్టుకోవడం మొదలెట్టింది. సన్నగా కాళ్లలో వరుసు ప్రారంభమైంది. ఛీ! ఏమిటిదీ? అని నాలో వేసే తిట్టుకున్నాను. మరో వజ్రంలో సర్దుకున్నాను.

అనైపుమాదకూడదనుకుంటూనే మాడసాగా ను. అతను పాపతో నవ్వుతూ నీదో అంటున్నాడు. వాళ్లింకా మమ్మల్ని గమనించినట్లులేదు. కాసేపట్లో దగ్గరగా వచ్చి మమ్మల్ని చూసి ఆగిపోయారు.

"హలో రవీందర్. మా హానిత తెలుసుగా నీకు" అతనితో అని "హలో శ్రీధర్ నీ ఈజ్ హానిత హానీ ఇతనే శ్రీధర్ డాక్టర్ గారి తమ్ముడు" అంటూ పరిచయాలు ముగించారు.

నేనేమీ మాట్లాడలేదు. అతనే చిన్నగా నవ్వుతూ "హలో గ్లాట్ టు మీట్ యూ" అన్నాడు. ఇక బావుండదని నేనూ "హలో". అంటూ గొణిగాను. అంతా కలసి గెస్టు హౌస్ వైపు నడవసాగాం.

అతను వాళ్ల పాపతోను, హర్షితోను కుటుంబు చెబుతూ పరుగెత్తుతూ వాళ్లని ఏడిపిస్తూ అల్లరి చేస్తున్నాడు. నేను చూడకూడదనుకుంటూనే

మా ముప్పవ ముందుకే అరవ్వు పూదాచే మంచి అలవాటుగా అతనిది. వచ్చే ప్రదర్శనలో దువారే వేసే వాళ్లతో అల్లరి చేసేవాన్ని. వాలో ఎంజాయ్ చేసి ప్రాగ్ నేను.

★★★

ఈ ముప్పవ అంతా గెస్టు హౌస్ వేరం. అప్పటికి అందరూ వచ్చేసారు. పల్లంకి ఆటలు మొదలయ్యాయి.

నేను అంటే హర్షితో కూర్చున్నాను. శ్రీధర్ ఆటలు నిరసించాడు. మధ్యమధ్య వాళ్లంతా అల్లరి చేస్తూ గోవర్ధనగారిలో చీవాట్లు తింటున్నాడు. నేనూ అలాగే చేసేదాన్ని ఈ ప్రదర్శనలో దువారే ఎందుకీ వాళ్లను అరచింది. నేను అంతా వచ్చి అంతా దాన్ని అందరికీంపమొక్కచేసింది.

ఓ శంకరాచార్యుల వాళ్లకొక్కమూ ముగిసింది. అంతా అల్లాపారం చేసుకున్నారు. అక్కడ పర్మిట్ లోనూ బాధ్యత తీసుకున్నాడు శ్రీధర్ తత్వంత వెళ్లి ప్లాస్టర్ దూసినవరకు.

పిగోమ్మ ప్రారంభమయ్యాయి. పల్లంనా సెట్లతూ ఉల్లాసంగా పాటలుపాడుతుంటారు. నా మనసు ముససాలో లేదు. నెమ్మదిగా గెస్టు హౌస్ దాటి నడిచిపోగాను అంతా వచ్చిగట్టునడకలో ఒకటిట్టుకుంద కూర్చున్నాను. ఈ ముప్పవనా ముప్పవగా వుంది. ఏమీ స్టేజియంనుండి దూరమవుతున్నాను.

కాపివటికి "హలో" అని వినిపించింది.

చెడింది

ఈమధ్య మనీషా
కొయిరాలా నానాపలేకర్ల
ప్రేమ వ్యవహారం చెడిందని
ఇద్దరూ ఏ పార్టీలో
ఎదురైనా ఎడమెహం,
పెడమెహంతో అందరినీ
ఆశ్చర్యపరుస్తారని
ముంబయిలో కథలు
కథలుగా
చెప్పుకుంటున్నారు.
ఈవిషయం నానా భార్య
మాత్రం కొట్టిపారేస్తోంది.
'ఇదంతా నాటకం. తెర
మెనుక భాగోతం బాగానే
సాగిస్తున్నారిద్దరూ'
అంటూ మొన్న మధ్య ఓ
పత్రికకు యిచ్చిన
ఇంటర్వ్యూలో చెప్పింది
'నానా' భార్య!
ముసుగులో
గుడ్డులాటలెందుకో ఈ
ముదురు ప్రేమికులకు?

-శ్రీధర్

ఉలిక్కిపడి అటు చూసాను. నవ్వుతూ వచ్చి కాస్త
దూరంలో కూర్చున్నాడు శ్రీధర్. నేనేమీ మాట్లాడలేదు.

"మిస్ హనిత! ముక్కుకు సూటిగా మాట్లాడడం
నాకలవాటు. మీ గురించి మీ అంకుల్ అంతా చెప్పారు. పెళ్లికి
వ్యతిరేకులు అని కూడా! (అంటున్నప్పుడు చిన్నగా నవ్వు
మెరిసిందతని పెదవులమీద) నాకు మీరు నచ్చారు. ఈ
సంగతి చెప్పడానికే ఇంత దూరం మిమ్మల్ని వెతుక్కుంటూ
వచ్చాను. అఫ్ కోర్స్ అడ్డస్ మీ అంకుల్ చెప్పారు. మీరు
ఆలోచించడానికే ఇక్కడికి వచ్చుంటారు. నా నిర్ణయం
కూడా జోడించి ఆలోచించండి" అంటూ లేచాడతను.

కంగారుగా 'శ్రీధర్' అని పిలిచాను. నేనెందుకో అతన్ని
తిరస్కరించలేకపోతున్నాను. ఏమనుకున్నాడో ఏమో మళ్ళీ
కూర్చున్నాడు.

నెమ్మదిగా "హనిత! చూడగానే మీరు నన్నాకర్షించారు.
అందుకే నా నిర్ణయం కూడా వెంటనే చెప్పాను. మీ ముందు
నేను వశం తప్పుతున్నాను. అందుకే త్వరగా వెళ్ళామను
కుంటున్నాను. నేను రెండురోజుల తరువాత మీ ఇంటికి
వస్తాను. అప్పుడు మీ నిర్ణయం చెబుదురుగానీ. పదండి
వాళ్లంతా మనకోసం చూస్తారేమో! వెళ్దాం" అంటూ
లేచాడతను. ఇద్దరం గ్లోహౌస్ చేరాము.

★★★

లంచ్ తీసుకుని పెద్దల గేమ్స్ లో మునిగిపోయారంతా.
పిల్లలంతా చుట్టూ చేరి అల్లరి చేస్తున్నారు. ఎవరు రమ్మన్నా
నేను మాత్రం పార్టిసిపేట్ చేయలేకపోయాను. చూస్తూ
కూర్చున్నాను. మళ్ళీ శ్రీధర్ నిర్వహిస్తున్నాడు గేమ్స్.
నేనతన్నే చూస్తున్నాను. అతను మాత్రం బిజీగా వున్నాడు.

చీకటిపడ్డక అంతా లాన్లో కూర్చున్నారు. మైక్ అరేంజ్ చేసి
పాటలు మోనో యాక్షన్ మొదలుపెట్టారు. నేను దేనిమీదా
మనసు లగ్నం చేయలేకపోయాను. పక్కనేవున్న అనిత ఏదో
చెబుతూ వుంటే ఊ కొడుతున్నాను.

హఠాత్తుగా మైక్ లో నాపేరు అనౌన్స్ చేసారు చిన్నాన్న పాట
పాడతారని. నిశ్చయంగా వెళ్లి సారీ చెప్పి అనితని అనౌన్స్ చేసి
వచ్చి కూర్చున్నాను. హార్ట్ అయినట్లుగా చూసారు చిన్నాన్న.

సత్యం శివం సుందరం పాడుతోంది అనిత. నేను చిన్నగా
హమ్ చేస్తున్నాను. శ్రీధర్ వచ్చి అనిత ఖాళీ చేసిన కుర్చీలో
కూర్చున్నాడు.

"హనిత! మీ పాట వినాలని వుంది. ప్లీజ్" అన్నాడు.
ఎందుకో అతని మాటని త్రోసివేయలేకపోయాను. అతనితో
ఏమీ చెప్పకుండానే మైక్ కైపు నడిచాను. అతని పాట
అయిపోయింది. అంతా క్లాప్స్ ఇస్తున్నారు.

నేను వెళ్లి మైక్ ముందు నిలబడగానే అంతా నన్ను
విచిత్రంగా చూసినట్టునిపించింది నాకు. కొండలలో
నెలకొన్న కీర్తన పాడాను. ఆహానే పెద్దపెట్టున చప్పట్లు.
మెల్లగా నా ప్లేస్ లోకి వస్తుంటే శ్రీధర్ ఎదురుగా వచ్చి థాంక్స్
చెప్పాడు. సంతోషంతో వెలిగిపోతోంది అతని ముఖం.

ఎందుకు నేనతని మాట మన్నించినందుకా! అయినా
అతను అడగానే నేనెందుకు పాడాను. ఏమో! ఎప్పుడూ
చలించని నా మనసు శ్రీధర్ విషయంలో వశం
తప్పుతోందా? అన్నీ ప్రశ్నలే. అతనికేమీ బదులివ్వకుండా
వచ్చి కూర్చున్నాను. ఏమీ వినిపించడంలేదు. ఏదో లోకంలో
వున్నాను.

"హనిత! ఈ ప్లేట్ తీసుకోండి" అన్న శ్రీధర్ మాటకి
ఉలిక్కిపడి ఈలోకంలోకి వచ్చాను. చుట్టూ చూసాను.
లాన్ లో ఎవరూలేరు. నా ఉద్దేశ్యం గమనించినట్లుగా "అంతా
డిన్నర్ తీసుకుంటున్నారు" అన్నాడు. సర్వీస్ తెచ్చిన ప్లేట్

నాకిస్తూ. అతను ఓ కుర్చీ తెచ్చుకుని కూర్చున్నాడు. ఇద్దరం
నిశ్చలంగా భోజనం ముగించాము. వారిస్తున్నా అతనే ప్లేట్
తీసుకెళ్లి పెట్టి వచ్చాడు.

కాసేపు ఇద్దరం మౌనంగా కూర్చున్నాం. "హనిత! మీ
నిర్ణయం పాజిటివ్ గా వుండాలని నా కోరిక. పదండి. అంతా
వెళ్ళడానికి రెడీ అవుతున్నారు. కొద్దిసేపటికి అన్నాడు
శ్రీధర్. ఇద్దరం లోపలికి వెళ్లాం. "ఎల్లుండి కలుద్దాం.
బై!" అన్నాడు నన్ను ఆంటీ వాళ్ళ దగ్గర వదిలి.

ఓక్కొక్క కారే బయలుదేరుతోంది. మేమూ స్టార్ట్
అయ్యాము. కారు స్టార్ట్ కాగానే అప్పటివరకూ వున్న నా
మూడినెస్ అంతా పోయింది. ఉత్సాహంగా కబుర్లు
చెబుతున్న హరి అనూలతో నేనూ చేరిపోయాను. ఇంటికి
చేరగానే నిద్రకు ఉపక్రమించారంతా. నేను మాత్రం శ్రీధర్
గురించి ఆలోచిస్తూ చాలా రాత్రివరకు మెలకువతో
వుండిపోయాను. శ్రీధర్ ముఖమే కదలాడుతోంది.
అతనికి నెగటివ్ సమాధానం చెప్పగలనా!

★★★

మరునాడు హాస్పిటల్ కు వెళ్తూ చిన్నాన్న అడిగారు "ఏం
నిర్ణయించుకున్నావ్?" అని.

ఏమీ సమాధానం చెప్పలేకపోయాను నేను.

"మౌనం అర్థాంగికారమా?" అంటూ వెళ్లిపోయారు.

రెండోరోజు శ్రీధర్ వచ్చాడు. ఇంటికి చెప్పి ఇద్దరం
దగ్గర్లో వున్న పార్కులో వెళ్లి కూర్చున్నాం. చాలా ఆత్రంగా
వున్నాడతను.

నెమ్మదిగా పెదవి విప్పాను నేను.

"శ్రీధర్! మనం మంచి ఫ్రెండ్స్ గా ఉండలేమా. మీకు
నాకంటే మంచి అమ్మాయి భాగస్వామిగా రావాలని
కోరుకుంటున్నాను. ఎందుకో ఎంతమంది చెప్పినా నేను
పెళ్లికి అనుకూలంగా మారలేకపోతున్నాను. నిజానికి మీరు
నన్ను బాగా కదిలించారు. కానీ నేను మీకు తగను. పెళ్లికి
బలమైన వ్యతిరేకత ఏర్పడింది నాలో. అలా ఎందుకు
జరిగిందో నేను చెప్పలేను. నిజానికి నాకే తెలియదు.
మిమ్మల్ని నిరాశపరచినందుకు సారీ" అని ఊపిరి
పీల్చుకున్నాను.

అతను నిజంగానే బాగా డిజప్పాయింట్ అయ్యాడు.
కొద్దిసేపు ఏమీ మాట్లాడలేకపోయాడు. తర్వాత
"ఫర్వాలేదు.. మీ గురించి మీ అంకుల్ ముందే చెప్పారు.
అయినా నేనెందుకో ఆశ పెంచుకున్నాను. ఆశ అనేకంటే
మీరొప్పుకోవాలనే బలమైన కోరిక అనొచ్చు. లీవ్ ఇట్. నేను
ఎల్లుండి మద్రాస్ వెళ్తున్నాను. ఇంకో మూడునెలల్లో నా
ట్రైనింగ్ అయిపోతుంది" అన్నాడు.

నేనేమీ మాట్లాడలేదు. "వెళ్ళామా" అన్నాడతనే
కాసేపటికి.

మరునాడే అమ్మ వాళ్ళ దగ్గరికి వెళ్లిపోయాను నేను. చిన్నాన్న
నన్ను తిడుతూ ఉత్తరం రాసారు. నాన్న బాగా
కృంగిపోయారు. చెల్లెలికి సంబంధాలు చూడమని చెప్పాను.
నేను నా చదువులో మునిగిపోయాను.

ఆ తర్వాత చెల్లెలి పెళ్లి, నేను ఉద్యోగంలో చేరడం
జరిగిపోయాయి.

కానీ ఇప్పటికీ నన్నాశ్చర్యపరిచే విషయం లెక్కరేగా నేనెంత
బిజీగా వున్నా సోషల్ వర్క్ లో మునిగిపోయినా, కాలేజీలో
ప్రతి పనిలో కల్పించుకున్నా అప్పుడప్పుడు శ్రీధర్
గుర్తొస్తూనే వుంటాడు.

